

Αναπαράσταση παραδοσιακού Κυπριακού γάμου στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει»

/ [Ενορίες](#)

Ο παραδοσιακός κυπριακός γάμος αναδεικνύεται ως μια συλλογική γιορτή που ενώνει τις οικογένειες και την κοινότητα, εκφράζοντας την αλληλεγγύη, την πίστη, τις ευχές για μια ευτυχισμένη ζωή και τη βαθιά σύνδεση του κυπριακού λαού με την πολιτιστική του κληρονομιά.

Ο Λαογράφος - Ερευνητής Στέλιος Χρυσηλίου και η Πολιτιστική του ομάδα «Η Μυριανθούσα Κύπρος» παρουσίασαν αναπαράσταση παραδοσιακού Κυπριακού Γάμου στο πλαίσιο του προγράμματος «[ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...](#)» του [Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς](#), την Κυριακή 25 Οκτωβρίου 2026. Την επιμέλεια των χορών είχε ο Βασίλης Γεωργόπουλος.

Παρακολουθήστε την αναπαράσταση:

Η αναπαράσταση του παραδοσιακού κυπριακού γάμου από την ομάδα «Μυριανθούσα Κύπρος» έχει ως στόχο τη διατήρηση και τη διάδοση των εθίμων και των παραδόσεων της Κύπρου. Τα έθιμα αυτά αποτελούν σημαντικό μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς και μεταδίδονται από γενιά σε γενιά, διατηρώντας ζωντανές τις ρίζες και την ταυτότητα του κυπριακού ελληνισμού. Στο παρελθόν, οι γαμήλιες εκδηλώσεις διαρκούσαν περισσότερο από μία εβδομάδα και περιλάμβαναν πολλές τελετουργίες, από τις οποίες αρκετές έχουν εγκαταλειφθεί με την πάροδο του χρόνου.

Η αναπαράσταση παρουσίασε την αγάπη δύο νέων. Την εποχή εκείνη, οι νέοι συναντιούνταν κυρίως στην εκκλησία και στη βρύση του χωριού. Όταν ένα αγόρι ενδιαφερόταν για μια κοπέλα, μπορούσε να της προσφέρει ένα λουλούδι ως ένδειξη αγάπης. Εάν εκείνη το δεχόταν, θεωρούνταν σημάδι αποδοχής. Στη συνέχεια, ο νέος έστελνε μια προξενήτρα στο σπίτι της κοπέλας, για να ζητήσει την έγκριση των γονιών της. Ο πατέρας εξέταζε την οικονομική κατάσταση, την οικογένεια και τον χαρακτήρα του υποψήφιου γαμπρού, ενώ η γνώμη της κοπέλας δεν λαμβανόταν πάντοτε υπόψη.

Μετά την αποδοχή του προξενιού, οι δύο οικογένειες συναντιούνται για τα «λογιάσματα», δηλαδή τη συμφωνία σχετικά με τον γάμο και την προίκα. Συντασσόταν το προικοσύμφωνο, στο οποίο καταγράφονταν τα κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία που θα προσέφεραν οι γονείς στο ζευγάρι. Το έγγραφο υπογραφόταν από μάρτυρες και καθοριζόταν το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο θα τελούνταν ο γάμος.

Τις παραμονές του γάμου, οι γυναίκες ετοίμαζαν τις γλυσταρκές, γλυκά κουλούρια που χρησίμευαν ως προσκλητήρια. Η μητέρα της νύφης και οι φίλες της επισκέπτονταν τα σπίτια του χωριού, προσκαλώντας τους κατοίκους. Οι καλεσμένοι, με τη σειρά τους, έφερναν στο σπίτι της νύφης ένα καλάθι με τρόφιμα, συμβάλλοντας στα έξοδα της γιορτής.

Σημαντικό έθιμο ήταν επίσης το στρώσιμο του γαμήλιου κρεβατιού. Οι κουμπάρες χόρευαν τα σεντόνια γύρω από το στρώμα, το οποίο γέμιζαν με βαμβάκι ή μαλλί προβάτου. Στη συνέχεια, τοποθετούσαν σταυρούς από κόκκινη κορδέλα στις γωνίες και στο κέντρο, ενώ η μητέρα της νύφης θυμιάτιζε τον χώρο. Ένα αγοράκι κυλιόταν πάνω στο στρώμα, με την ευχή το πρώτο παιδί του ζευγαριού να είναι αγόρι. Οι παρευρισκόμενοι έριχναν χρήματα ως δώρο.

Την ημέρα του γάμου, οι οικογένειες προετοίμαζαν παραδοσιακά φαγητά, όπως το ρέσι, κρέας μαγειρεμένο με σπασμένο στάρι, καθώς και άλλα εδέσματα. Ο γαμπρός και η νύφη στολίζονταν ξεχωριστά, με τη συνοδεία βιολιού και λαούτου. Τα ρούχα τους χορεύονταν πριν φορεθούν, ενώ οι γονείς τούς έδεναν στη μέση ένα κόκκινο μαντίλι και τους θυμιάτιζαν. Το κόκκινο χρώμα θεωρούνταν ότι προστατεύει από το κακό μάτι, ενώ το ζώσιμο συμβόλιζε τη μετάβαση στη συζυγική ζωή.

Στην εκκλησία τελούνταν το μυστήριο του γάμου, με στέφανα, κουφέτα και άλλα συμβολικά αντικείμενα. Κατά την έξοδο, οι καλεσμένοι έριχναν ρύζι, βαμβάκι και χρήματα, ευχόμενοι στο ζευγάρι ευημερία, μακροζωία και οικονομική άνεση. Με την επιστροφή στο σπίτι ακολουθούσαν ευχές και γλέντι που διαρκούσε μέχρι το πρωί.

Τις επόμενες ημέρες συνεχίζονται οι εορτασμοί με φαγητά, χορούς, τραγούδια και προσφορές χρημάτων στο αντρόγυνο. Έτσι, ο παραδοσιακός κυπριακός γάμος αναδεικνύεται ως μια συλλογική γιορτή που ενώνει τις οικογένειες και την κοινότητα, εκφράζοντας την αλληλεγγύη, την πίστη, τις ευχές για μια ευτυχισμένη ζωή και τη βαθιά σύνδεση του κυπριακού λαού με την πολιτιστική του κληρονομιά.

